

Ontvangen via Berlijn op 26 februari

Verslag door Tatiana Nechytailo (Kiev):

Op dit moment is het erg moeilijk in Oekraïne en is alles onduidelijk. Veel mensen hebben de stad verlaten vanwege het bombardement. Sommige steden hebben geen elektriciteit, gas en water, ook hebben we geen verbinding en krijgen alleen berichten wat op verschillende plaatsen gebeurd is. In Kiev zelf is alles gesloten, alle winkels, niets werkt. Brandstof kunnen we ook niet krijgen. Mensen staan naast bunkers met matrassen en bagage. Veel mannen ontmoeten elkaar op plaatsen waar ze geweren krijgen om zich bij de soldaten te voegen. 's Avonds is Kiev erg donker en stil. Ze houden ons al twee dagen wakker bommen.

Sommige mensen die dicht bij de kerk wonen, kunnen naar de mensenwijdingsdienst. Ik hoop dat ik het kan blijven vieren. ik schrijf nieuwsbrieven aan mijn gemeenteleden ter ondersteuning van degenen die op dit moment niet kunnen komen.

Ik hoop dat we snel weer in een vrij Oekraïne kunnen leven!

Verslag door Andrei Ziltsov (Odessa):

Odessa bleef deze drie dagen grotendeels gespaard. We hebben "alleen" in de nacht enkele explosies van raketaanvallen en van onze verdedigingssystemen. Doelen waren militaire eenheden. Een daarvan ligt op ongeveer 2 km van de gemeente. Gisteren is het Eiland Smeinnij (Slangeneiland) veroverd door de aanvallers, wat een belangrijke strategisch punt voor de aanval op Odessa.

Sinds het begin van de oorlog vier ik elke dag de mensenwijdingsdienst, er zijn elke dag zo'n 15 mensen aanwezig. We werken ook met het evangelie en praten veel met elkaar over uiterlijke en innerlijke gebeurtenissen. De gemeenteleden helpen elkaar enorm. Op dit moment hebben ze een fonds opgericht binnen de gemeenschap, van waaruit mensen in nood kunnen worden geholpen.

Elke avond om 21.30 uur houden we wat we de gebedswake noemen: avondgebeden in de beslotenheid van het eigen huis waar iedereen naast Credo en Onze Vader zijn eigen individuele gebeden toevoegt.

In de stad zijn maar weinig mensen te zien. Enkele duizenden (of tienduizenden) zijn gevlucht. Toch zijn er onderweg individuele mensen te zien. Sommigen gaan ook naar parken, ook moeders met de kinderen. Er zijn geen wachtrijen in de winkels en je kunt er terecht voor de benodigdheden. Er staan wachtrijen bij de vrijwillige bloedafnamepunten en bij de registratiepunten waar je je als vrijwilliger kunt aanmelden.

Een felle zon schijnt over de stad en helpt wat licht te werpen op de donkere wolk van angst.